

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3SŽ/3/2014
Identifikačné číslo spisu:	9014010023
Dátum vydania rozhodnutia:	25.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumanu
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:9014010023.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a sudcov JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Soni Langovej v právnej veci navrhovateľa: RADIO FORMAT CONSULTING s.r.o., so sídlom Hviezdoslavova 755/14, 949 11 Nitra, zast. advokátom JUDr. Borisom Žákom so sídlom Jašíkova 2, 821 03 Bratislava, proti odporkyni: Rada pre vysielanie a retransmisiu, Dobrovičova 8, P. O. BOX 155, 810 00 Bratislava, v konaní o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu odporkyne zo dňa 19. novembra 2013 č. R/101/RZL/156/2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. R/101/RZL/156/2013 zo dňa 19. novembra 2013 **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi ukladá povinnosť zaplatiť súdny poplatok z podaného opravného prostriedku vo výške 500 € (päťsto eur) na bankový účet podľa priloženého platobného predpisu, v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Navrhovateľovi právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

Odôvodnenie

I.

Navrhovateľ opravným prostriedkom doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „NS SR“) dňa 23.01.2014 sa domáhal postupom podľa § 250l a nasl. O.s.p., preskúmania zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. R/101/RZL/156/2013 zo dňa 19.11.2013.

Odporkyňa napadnutým rozhodnutím:

I. pridělila frekvenciu 98,9 MHz Trenčín účastníkovi konania, Best FM

II. zamietla žiadosť navrhovateľa.

Podľa jeho názoru, odporkyňa nedostatočne zistila skutkový stav a na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu dospela k nesprávnym skutkovým zisteniam. Jej povinnosťou bolo nevyhnutne

formálne, ale aj materiálne skúmať pripravenosť jednotlivých uchádzačov z technického pohľadu, organizačnej pripravenosti, ekonomickej pripravenosti na vysielanie. Ak úspešný účastník v skoršom období podnikal v danej oblasti, bolo potrebné preskúmať výsledky tejto spoločnosti v jeho doterajšom vysielaní, či dodržiava právne predpisy, etické normy a plnenie licenčných podmienok. Na niektoré skutočnosti odporkyňa neprihliadla a spoľahla sa len na údaje predložené spoločnosťou Best FM, ktoré nezodpovedali skutočnosti. Uviedol, že zástupca predmetnej spoločnosti počas ústneho vypočutia uviedol, že počúvanosť rádia bola na úrovni 1%, pričom z oficiálnych prieskumov bola počúvanosť predmetného rádia v období 1. a 2. kvartálu 2013 na úrovni 0,21%. Tento výsledok nie je znakom úspešného rádia. Pokiaľ odporkyňa zohľadňovala pri hodnotení uchádzačov úspešnosť, také kritérium sa nehodnotí aj je len subjektívnym pocitom odporkyne bez príslušného odôvodnenia a teda nepreskúmateľné. Uvedeným spôsobom odporkyňa žalobcu neprípustne diskriminovala. V prípade úspešného účastníka nebolo taktiež dodržané vierohodné doloženie množstva vyčlenených prostriedkov na investíciu do vysielania. Prehľad hospodárenia za rok 2012 a internetový výpis z bankového účtu nezodpovedajú oficiálnym požiadavkám odporkyne o ich originálnom pôvode. Doklad od Dôvera, zdravotná poisťovňa a.s. zo strany úspešného účastníka bol doručený až deň po určenej lehote a nepredložil originál alebo overenú kópiu úplného znenia spoločenskej zmluvy, ktorá bola bez dátumu a podpisu členov štatutárnych orgánov. Nie je teda pravdou, že žiadosti účastníkov konania boli predložené a doplnené podľa zákona. Odporkyňa nemala spoločnosť Best FM zaradiť medzi účastníkov správneho konania. Uvedenými otázkami sa nezaoberala a jej rozhodnutie je z tohto dôvodu pre nedostatok dôvodov nepreskúmateľné.

Odporkyňa sa pri rozhodovaní podľa § 47 písm. a) nezamerala na posúdenie miery naplnenia kritéria zachovania plurality informácií a mediálnych obsahov a nevzala do úvahy skutočnosť, že navrhovateľ navrhoval vysielateľ program, ktorý na pokrývanom území nemá zastúpenie, pretože do existujúcej ponuky rozhlasového vysielania prinesie lokálne a regionálne informácie zamerané na život a dianie v regiónoch.

Navrhovateľ v ďalšom texte svojho návrhu rozpísal programovú skladbu a frekvencie rádia ELÁN. Navrhovateľ chcel svojím vysielaním zachovať šírenie regionálnych informácií, podporiť zamestnanosť v regiónoch, kde bude pridelená frekvencia, napomáhať k riešeniu regionálnych problémov, pretože takýto program druhý účastník konania ani iný už existujúci vysielatelia v danom regióne neponúkajú. Navrhovateľ by tak prispel k pluralite mediálnych obsahov v najvyššej miere.

Odporkyňa pri rozhodovaní podľa § 47 písm. d) nevzala do úvahy závažné skutočnosti, ktoré navrhovateľ vo svojej programovej skladbe rádia ELÁN deklaroval. Programová skladba rádia ELÁN je postavená na filozofii 100% slovenské rádio, je demograficky cieľená na slovenského poslucháča a celý program podčiarkuje iba slovenská hudba. Takýto originálny formát pre vysielanie neponúkol žiaden iný účastník konania. Cieľová skupina poslucháčov podľa posudzovania v zmysle § 47 písm. b) nie je rozhodujúcim kritériom pri rozhodovaní odporkyne, napriek tomu tak učinila a nevzala do úvahy stanovenie cieľovej skupiny kategórie poslucháčov tak, ako bolo uvedené v projekte navrhovateľa. Jeho programová štruktúra je určená pre širokú, jednoznačne deklarovanú vekovú kategóriu poslucháčov. Navrhovateľ predložil v konaní najpestrejšiu ponuku programových typov.

Navrhovateľ nesúhlasil s tvrdením odporkyne, ktorá vo svojom rozhodnutí na strane 11 uviedla zoznam žiadaných frekvencií, pričom navrhovateľ nežiadal frekvencie 106, 4 MHz Čadca a 98, 1 MHz Lučenec.

Z dôvodu, že nie sú naplnené podmienky efektívneho využívania pridelennej frekvencie účastníkom konania, nehrozí nenahraditeľná škoda, nie sú naplnené podmienky pre vylúčenie odkladného účinku odvolania, žiadal navrhovateľ vydanie predbežného opatrenia, podľa ktorého odporkyňa nie je oprávnená vyznačiť na napadnutom rozhodnutí doložku právoplatnosti až do právoplatného ukončenia konania.

Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne číslo R/101/ RZL/156/2013 zo dňa 19.11.2013 zrušil a vec vrátil odporkyni na ďalšie konanie. Žiadal priznať náhradu trov konania ak trovy právneho zastúpenia vo výške 340,89 eur.

II.

Odporkyňa vo vyjadrení k opravnému prostriedku uviedla, že námietky navrhovateľa uvedené v opravnom prostriedku sú nedôvodné. Námietku navrhovateľa o nezohľadnení skutočností známych jej z úradnej činnosti s poukazom na vyjadrenie zástupcu spoločnosti Best FM, považuje za nepodloženú a irelevantnú. Odporkyňa žiadnym spôsobom nezodpovedá za výroky žiadateľov počas ústneho pojednávania a údaj uvedený zástupcom predmetnej spoločnosti nebol použitý pri odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Keď odporkyňa poukazovala na úspešnosť jeho projektu, poukazovala na údaje dostupné na internetovej stránke, ktorých zdrojom je oficiálny prieskum spoločnosti, ktorú navrhovateľ zároveň označil za relevantnú autoritu v danej oblasti. Vytváranie prepojenia medzi záverom odporkyne o úspešnosti projektu danej spoločnosti a údajom o počúvanosti uvádzanom zástupcom spoločnosti na ústnom pojednávaní, je absolútne nenáležité. Vzhľadom na slovenské reálie je konštatovanie uvedené v napadnutom rozhodnutí odporkyne správne. Rozhodnutie bolo riadne odôvodnené a jeho záver nebolo možné označiť za nepreskúmateľný.

Odporkyňa poukázala aj na protirečenie navrhovateľa v opravnom prostriedku, v ktorom uviedol ako má odporkyňa zohľadňovať predchádzajúcu činnosť úspešného žiadateľa a keď v napadnutom rozhodnutí poukázala na jeho výsledky, označil to za konanie nad rámec zákonného zmocnenia. Skutočnosť, že spoločnosť Best FM je vysielateľom programovej služby je nepopierateľná a objektívne daná. Je zrejme, že pre riadne posúdenie kritéria podľa § 47 písm. b) zákona číslo 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z.z.“), (vyvážení programových skladieb vo vzťahu k už existujúcej ponuke) je logické zaoberať sa pri existujúcom vysielateľovi otázkou, či je záujem na počúvaní jeho programovej služby za predpokladu, že každý zo žiadateľov ponúka inak zameraný obsah svojho vysielania.

Odporkyňa je presvedčená, že jej hodnotenie predložených žiadostí ako kolektívneho správneho orgánu je len ťažko možné označiť za subjektívne. Práve počet členov odporkyne má zákonným spôsobom zabezpečiť objektivitu rozhodovania. Z tohto pohľadu sa javí presvedčenie a právne závery navrhovateľa za subjektívne.

Ohľadom námietky navrhovateľa smerujúcej proti posúdeniu splnenia náležitosti podľa § 46 ods. 1 písm. e) a ods. 2 písm. e) zákona číslo 308/2000 Z.z. odporkyňa uviedla, že preukázanie splnenia náležitostí vyplýva z napadnutého rozhodnutia (strana 8), za účelom ktorého predložil žiadateľ výpis z účtu preukazujúci i zostatok na účte podpísaný konateľom spoločnosti, prehľad hospodárenia tiež podpísaný konateľom. Všetci žiadatelia o udelenie licencie /pridelenie frekvencie, dávajú vo svojej žiadosti prehlásenie o aktuálnosti, úplnosti a pravdivosti predložených údajov a dokladov. Odporkyňa nemá dôvod spochybňovať ich obsah.

V prípade spoločnosti Best FM je odporkyni známe, že sa jedná o fungujúcu spoločnosť vysielajúcu na viacerých frekvenciách a nemala dôvod pochybovať o predložených dokladoch. Odporkyňa ďalej uviedla, že v danom prípade boli splnené náležitosti podľa § 46 ods. 2 písm. a) a i) zákona číslo 308/2000 Z.z. zo strany úspešného žiadateľa. Tvrdenia navrhovateľa nie sú pravdivé. Daná spoločnosť vo svojej žiadosti predložila potvrdenie vyžadované zákonom od spoločnosti Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s. Odporkyňa danú spoločnosť následne vyzvala na doplnenie potvrdenia od zdravotných poisťovní Union zdravotná poisťovňa a.s. a Dôvera, zdravotná poisťovňa a.s., že voči spoločnosti nie sú evidované nedoplatky na zdravotnom poistení, keďže tieto doklady neboli obsiahnuté v žiadosti o pridelenie predmetnej frekvencie. Uvedené doklady boli predložené dňa 04.11.2013. V danom prípade posúdenie lehoty na doplnenie žiadosti, ktorú určuje § 49 ods. 2 písm. b) zákona ako procesnej alebo hmotnoprávnej nemá význam, keďže doplnenie podania bolo vykonané v rámci stanovenej lehoty. Spolu so žiadosťou bolo doložené aj úplné znenie spoločenskej zmluvy podpísané konateľom z čoho vyplýva, že spoločnosť Best FM predložila všetky náležitosti požadované zákonom a námietky navrhovateľa sú neopodstatnené. Odporkyňa v napadnutom rozhodnutí sa zaoberala všetkými skutočnosťami relevantnými z hľadiska posúdenia žiadosti spoločnosti Best FM, svoje závery riadne zdôvodnila a jej

rozhodnutie preto nemôže byť nepreskúmateľné.

Poukázala na text napadnutého rozhodnutia, v ktorom hodnotila naplnenie kritérií zákona a uviedla, že obsahová náplň rozhlasového vysielania predložená navrhovateľom nie je unikátna. Na danom území sú vysielané programové služby, v rámci ktorých sú dostupné vysielania poskytujúce regionálne vysielanie a informácie vo verejnom záujme. Programová služba spoločnosti Best FM predstavuje komerčné vysielanie s vysokým podielom ostatného programu a prináša hudobný žáner, ktorý je verejnosťou žiadaný. Programová služba rádia ELÁN mala svoje špecifiká, avšak vzhľadom na pokrytie územia danou frekvenciou neprinášala nič nového, čím by obohatila už existujúcu ponuku. Podľa jej názoru, vyváženosť nemusí byť dosiahnutá v rámci programovej služby jedného vysielateľa, ale v rámci programových služieb vysielateľov pokrývajúcich určité územie. Odporkyňa v napadnutom rozhodnutí poukázala na aktuálne pokrytie územia, na základe čoho bolo možné určiť, aký typ programovej služby najviac obohatí už existujúcu ponuku programových služieb.

Napadnuté rozhodnutie je z tohto pohľadu zrozumiteľné, založené na dostatočnom odôvodnení a preskúmateľné.

Projekt, ktorý prezentoval navrhovateľ v podstate kopíruje programové služby Slovenského rozhlasu, ktoré sú dostupné na území pokrývanom danou frekvenciou. Hoci navrhovateľ ponúka ako nové 100% vysielanie slovenskej hudby, z jeho žiadosti nevyplýva, že by sa zaoberal otázkou, či je na Slovensku dopyt po takomto type programovej služby. Z existujúcich vysielaných programových služieb vyplýva, že slovenský poslucháč sa pri výbere programovej služby nezameriava na to, aký vysoký podiel hudby slovenskej tvorby vo vysielaní odznie. Nie je preto zrejmé, či by programová služba uvádzaná navrhovateľom mohla fungovať z dlhodobého hľadiska.

Odporkyňa riadne odôvodnila všetky svoje závery, tieto pokladá za logické, preskúmateľné a zákonné. Je presvedčená, že opravným prostriedkom je napadnuté rozhodnutie pri ktorom nie je možné odložiť jeho vykonateľnosť.

Žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Odporkyňa vo vyjadrení k návrhu oznámila, že nesúhlasí s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania. Preto bolo v predmetnej veci nariadené pojednávanie.

III.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v predmetnej právnej veci nariadil verejné pojednávanie v súlade s ust. § 250g ods. 1 a vec prejednal v neprítomnosti navrhovateľa v súlade s odsekom 2 predmetného ustanovenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne, na základe podaného opravného prostriedku preskúmal napadnuté rozhodnutie postupom podľa § 246 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 250l ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že opravnému prostriedku navrhovateľa nemožno priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, postupuje súd podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 250l ods. 1 O.s.p.). Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250q ods. 1 veta druhá O.s.p.).

Podľa § 250l ods. 2 O.s.p., pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 245 ods. 2 O.s.p., pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.

Podľa § 4 zákona č. 308/2000 Z.z., je Rada orgánom verejnej správy, ktorého prvotným poslaním je presadzovať záujmy verejnosti, pričom dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie, retransmisiu a poskytovanie audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie v rozsahu vymedzenom zákonom č. 308/2000 Z.z.

Do pôsobnosti Rady patrí aj rozhodovanie o žiadostiach o udelenie licencie a pridelenie frekvencií podľa jedenástej časti zákona č. 308/2000 Z.z. V súlade s ustanovením § 71 zákona č. 308/2000 Z.z. sa na konanie podľa tohto zákona vzťahuje zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), okrem ustanovení § 23 v časti nesprístupnenia zápisníc o hlasovaní a s výnimkou § 49, § 53, § 54, § 56 až 68.

Správny poriadok sa opiera o zásadu materiálnej pravdy (§ 3 ods. 4). Jej uplatnenie v správnom konaní predpokladá v prvom rade dôsledné zistenie podkladov pre rozhodnutie.

Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán (§ 32 veta druhá správneho poriadku).

Podľa § 34 ods. 5 správneho poriadku, správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Obsahové náležitosti sú zakotvené v ustanovení § 47 správneho poriadku.

Úlohou senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v predmetnej veci bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť postupu napadnutého rozhodnutia odporkyne, ktorým rozhodla o pridelení frekvencie 98,9 MHz Trenčín držiteľovi licencie na rozhlasové vysielanie č. R/101 spoločnosti Best FM Media spol. s r.o., Bratislava a podľa § 51 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. zmenila rozhodnutie o udelení licencie č. R/101/2007 zo dňa 20.11.2007 v znení neskorších zmien a doplnkov takto:

1. v čl. I. časť 6 sa vkladá tento text :

„98,9 MHz Trenčín“,

2. v čl. IV časť 2 sa za ostatný text vkladá bod 2.16, ktorý znie :

„Frekvencia: 98,9 MHz Trenčín

Lokalita: Trenčín

Frekvenčný list : 7864/OSFS/2013“.

a podľa § 49 ods. 2 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z. z. zamietla žiadosť ďalšieho účastníka konania, RADIO FORMAT CONSULTING s.r.o., Hviezdoslavova trieda 755/14, Nitra.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti uvádza, že úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahrádzať úlohy a činnosť správnych orgánov, ale v rozsahu námietok uplatnených v žalobe alebo oprávnom prostriedku posudzovať zákonnosť postupu správneho orgánu ako aj napadnutého rozhodnutia, t.j. či správny orgán postupoval podľa platných hmotnoprávnych a procesných predpisov.

Podľa ustanovenia § 47 zákona č. 308/2000 Z.z.:

Pri rozhodovaní o udelení licencie je Rada povinná posudzovať a prihliadať aj na

- a/ predpoklady zachovania plurality informácií a mediálnych obsahov,
- b/ priehľadnosť vlastníckych vzťahov žiadateľa o licenciu,
- c/ priehľadnosť a dôveryhodnosť finančných zdrojov určených na financovanie vysielania,
- d/ vyváženosť programovej skladby navrhovanej žiadateľom o licenciu vo vzťahu k existujúcej ponuke programových služieb v oblasti vysielania na území, ktoré by malo byť týmto vysielaním pokryté,
- e/ prínos žiadateľa o licenciu vo vzťahu k vysielaniu a výrobe programov vo verejnom záujme,
- f/ skutočnosť, aby žiadateľ o licenciu nezískal dominantné postavenie na relevantnom trhu,
- g/ skutočnosť, aby bola zabezpečená primeraná majetková účasť slovenských osôb a ich zastúpenie v orgánoch spoločnosti, ak je žiadateľom o licenciu právnická osoba so zahraničnou majetkovou účasťou.

Podľa ustanovenia § 48 zákona č. 308/2000 Z.z.:

(1) Konanie o udelenie licencie na terestriálne vysielanie Rada začína z vlastného podnetu.

(2) Konanie o udelenie licencie na terestriálne vysielanie na frekvenciách, na ktorých vysieľa vysielateľ s licenciou, ktorej platnosť sa skončí, Rada začne

a) najneskôr 18 mesiacov pred skončením platnosti licencie na terestriálne vysielanie rozhlasovej programovej služby a na terestriálne celoplošné a multiregionálne vysielanie televíznej programovej služby,

b) pri lokálnom vysielaní televíznej programovej služby a regionálnom vysielaní televíznej programovej služby najneskôr 16 mesiacov pred skončením platnosti licencie.

(3) Konanie o udelenie licencie na terestriálne vysielanie sa začína odo dňa, keď Rada verejne vyhlási najmenej v dvoch celoštátnych denníkoch a na svojej úradnej tabuli v mieste svojho sídla, ako aj na svojej internetovej stránke základné podmienky konania o udelenie licencie na terestriálne vysielanie.

(4) V základných podmienkach konania Rada určí lehotu a miesto podania žiadosti o licenciu na terestriálne vysielanie, územný rozsah vysielania, konkrétne frekvencie a dátum verejného vypočutia žiadateľov o licenciu.

(5) Žiadosť o licenciu na terestriálne vysielanie doručenú Rade po uplynutí určenej lehoty v základných podmienkach Rada zamietne do 15 dní odo dňa jej doručenia.

(6) Účastníkmi konania o udelenie licencie na terestriálne vysielanie sú všetci žiadatelia o licenciu na terestriálne vysielanie, ktorých žiadosť bola Rade doručená v určenej lehote.

(7) Licenciu na terestriálne vysielanie Rada vydáva formou rozhodnutia, ktoré vo výrokovej časti obsahuje ustanovenie o udelení licencie na terestriálne vysielanie jednému z účastníkov konania o udelenie licencie na terestriálne vysielanie a ustanovenie o zamietnutí žiadostí všetkých ostatných účastníkov konania o udelenie licencie na terestriálne vysielanie. V odôvodnení Rada uvedie výsledky hodnotenia jednotlivých žiadostí o licenciu na terestriálne vysielanie podľa splnenia kritérií určených v § 47. Rozhodnutie o udelení licencie na terestriálne vysielanie sa doručuje všetkým účastníkom konania o udelenie licencie na terestriálne vysielanie.

(8) Ustanovenia odsekov 1 až 7 sa primerane vzťahujú aj na konanie o zmene licencie, v ktorom sa vysielateľovi prideliť frekvencia.

Rada pri vyhodnocovaní žiadostí o udelenie/zmenu licencie je povinná prihliadať na všetky kritériá stanovené v ustanovení § 47 zákona č. 308/2000 Z.z., ktoré je povinná primerane uplatniť podľa § 48 ods. 7 cit. zákona v spojení s § 48 ods. 8 aj na konanie o zmene licencie, v ktorom sa vysielateľovi prideliť frekvencia.

Podľa ust. § 49 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z., Rada žiadosť o licenciu zamietne, ak

- a) právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá podala žiadosť o licenciu, nespĺňa predpoklady na účasť v licenčnom konaní podľa § 45,
- b) nespĺňa náležitosti podľa § 46 ods. 1 až 3 a 5 a v lehote určenej radou nenastala náprava,
- c) nespĺňa kritériá a podmienky podľa § 47, ktoré rada posudzuje a je povinná na ne prihliadať,
- d) v rámci konania o udelenie licencie na terestriálne vysielanie vyberala z viacerých žiadateľov o licenciu podľa § 48.

Navrhovateľ v podanom opravnom prostriedku namietal, že rozhodnutie odporkyne je nepreskúmateľné z dôvodov absencie riadneho odôvodnenia, diskriminácie žalobcu spočívajúcej v spoľahnutí sa na nepravdivé informácie spoločnosti Best FM bez prihladenia na informácie známe odporkyni z jej činnosti, nevzatia do úvahy všetkých relevantných skutočností. Navrhovateľ namietal aj okolnosť, že odporkyňa nevyklúčila druhého žiadateľa z konania napriek tomu, že ten v určenej lehote nepredložil všetky požadované doklady v originálnej forme.

Podľa názoru senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je napadnuté rozhodnutie odporkyne dostatočne odôvodnené a obsahuje zákonom stanovené náležitosti.

Z obsahu predloženého administratívneho spisu súd zistil, že v správnom konaní číslo 339 - PLO/0 - R06/2013, začatom dňa 27.09.2013, boli predložené dve žiadosti o udelenie/ zmenu licencií na rozhlasové terestriálne vysielanie. Účastníkmi konania sa stali spoločnosti Best FM Media s.r.o. a navrhovateľ. Z dôvodu, že obaja účastníci vo svojej žiadosti nepredložili všetky potrebné podklady, boli vyzvaní, aby v lehote do 06.11.2013 chýbajúce doklady doložili. Žiadateľ, Best FM Media s.r.o. ku dňu 06.11.2013 predložil odporkyni požadované doklady: navrhovaný podiel celkového vysielacieho času vyhradeného programom vo verejnom záujme, potvrdenie, že žiadateľ nemá splatné nedoplatky na zdravotnom poistení. V prípade potvrdenia od zdravotnej poisťovne Dôvera, bolo potvrdenie v určenej lehote doručené elektronicky a následne dňa 07.11.2013 vo forme originálu. Zo spisu je zrejmé, že odporkyňa určila lehotu na doplnenie žiadostí súčasne s určením termínu ústneho pojednávania, ktoré sa konalo dňa 18.11.2013. Keďže odporkyňa je zo zákona oprávnená určovať lehoty na nápravu, je jej oprávnením určenú lehotu aj predĺžiť a prihladiť na to, či boli splnené náležitosti požadované zákonom do termínu vydania rozhodnutia. V danom prípade bolo teda jej oprávnením akceptovať dodatočné doloženie náležitostí žiadosti v požadovanej forme (originál dokladu) aj po pôvodne určenom termíne, ak toto nebolo prekážkou pre posúdenie žiadostí v rámci ústneho pojednávania, na ktorom sa prerokovali jednotlivé žiadosti a rozhodnutie vo veci.

Súd v konaní nezistil diskrimináciu voči navrhovateľovi, ktorá mala podľa neho spočívať v subjektívnom hodnotení uchádzačov.

Súd súhlasí s tvrdením odporkyne, podľa ktorého je hodnotenie predložených žiadostí hodnotením kolektívneho správneho orgánu, ktorý nie je možné označiť za subjektívny. Práve počet členov Rady, zákonným spôsobom zabezpečuje objektivitu jej rozhodovania.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, odporkyňa v napadnutom rozhodnutí náležite odôvodnila naplnenie kritérií podľa § 47 písm. a/ a d/ zákona č. 308/2000 Z.z. zo strany úspešného žiadateľa, pričom do úvahy brala aj údaje a skutočnosti všeobecne známe z jej úradnej činnosti.

Súčasťou podkladov bol aj predložený odborný posudok týkajúci sa plánovaného pokrytia územia a obyvateľstva na osídlenom území.

Pri posúdení zachovania plurality informácií a mediálnych obsahov odporkyňa dospela k záveru, že pridelením danej frekvencie ktorémukoľvek zo žiadateľov by bolo zachované toto kritérium. Na danom území možno prijímať informácie a mediálne obsahy od viacerých rozhlasových vysielateľov, ktoré sú spracovávané rôznorodo, nebolo preto možné uvažovať o obmedzení plurality informácií a mediálnych obsahov, resp. výraznému zlepšeniu pokrytia územia pri udelení frekvencie ktorémukoľvek zo žiadateľov.

Odporkyňa skúmala aj priehľadnosť vlastníckych vzťahov žiadateľov, dôveryhodnosť finančných zdrojov a zistila, že spoločnosť Best FM Media s.r.o. preukázala výšku finančných prostriedkov, preskúmala prehľad hospodárenia za rok 2012 a zistila, že jej rádio disponuje dvomi štúdiami, vysielacím a nahrávacím.

Navrhovateľ mal vlastné prostriedky, úverový prísluh a pôžičku zo súkromných zdrojov. Vysielanie chcel zabezpečiť prostredníctvom troch vysielacích štúdií, v Bratislave, Banskej Bystrici a Košiciach.

Na základe deklarovaneho finančného krytia odporkyňa dospela k záveru, že obaja žiadatelia sú schopní dosiahnuť základné zabezpečenie vysielania.

Odporkyňa posudzovala aj programovú skladbu žiadateľov o frekvenciu a dospela k záveru, že vysielanie žiadateľa Best FM Media s.r.o. najdôslednejšie naplňa podmienku stanovenú v § 47 písm. d) zákona číslo 308/2000 Z.z. Jeho programová služba má potenciál prinášať informácie v potrebnej kvalite i kvantite, zachovať si deklarovanú štruktúru a parametre bez straty kvality a originalnosti, pretože už má svoju históriu a patrí medzi úspešné rádia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky k vyššie uvedenému dáva do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/22/2011, v ktorom súd uviedol, že „zákon neurčuje vážnosť jednotlivých kritérií. Preto bolo na členoch Rady, akú váhu jednotlivým kritériám pri hlasovaní budú prikladať“.

Spĺnenie zákonom stanovených kritérií posudzovala odporkyňa v rámci zákonom daného správneho uváženia, ktoré náležitým spôsobom popísala v napadnutom rozhodnutí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva, že Ústavný súd SR už v rámci svojej judikatúry vyslovil, že obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa § 46 ods. 1 Ústavy (i práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru) je umožniť každému reálny prístup k súdu, pričom tomuto základnému právu zodpovedá povinnosť súdu o veci konať a rozhodnúť (napr. II. ÚS 88/01), ako aj konkrétne procesné garancie v súdnom konaní. Obdobne čl. 6 ods. 1 Dohovoru zahŕňa „právo na súd“, to znamená právo začať konanie na súde v „občianskoprávných veciach“ ako jeden z jeho aspektov. K nemu pristupujú záruky ustanovené čl. 6 ods. 1 Dohovoru, pokiaľ ide o organizáciu, zloženie súdu a vedenie procesu. Kvalita procesu zahrnutá v práve na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru je zabezpečená zárukami procesného a inštitucionálneho charakteru (III. ÚS 136/03).

Ústavný súd SR tiež judikoval, že reálne uplatnenie a garantovanie základného práva na súdnu ochranu nielenže neznamená právo na úspech v konaní, ale ani nárok na to, aby všeobecné súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorý predpokladá účastník konania. Procesný postoj účastníka konania zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť všeobecného súdu akceptovať jeho návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich (III. ÚS 369/2010-12).

Podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu z Ústavy ani Dohovoru nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (mutatis mutandis I. ÚS 56/01).

Aj Európsky súd pre ľudské práva, napr. v rozsudku z 21.01.1999 vo veci Garcia Ruiz v. Španielsko konštatoval, že podľa štandardnej judikatúry súdu reflektujúcej princíp riadneho chodu spravodlivosti musia súdne rozhodnutia v dostatočnej miere obsahovať dôvody, na ktorých sú založené: Povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom. Podľa rozsudku tohto súdu vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1998 sa odvolací súd pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia (zamietnutí odvolania) v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol vo veci v súlade so závermi prijatými v rozhodnutí najvyššieho súdu v konaní sp. zn. 8SŽ/1/2014 z 26.02.2015, v ktorom rozhodoval o skutkovo a právne obdobnej veci.

Vzhľadom k tomu, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom č. 308/2000 Z.z., bolo bez formálnych a logických nedostatkov, riadne odôvodnené a vychádzalo z dostatočne zisteného

skutkového stavu, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že toto ako vecne správne podľa § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250h ods. 1 O.s.p., podľa ktorého náhradu trov možno priznať tomu navrhovateľovi, ktorý mal vo veci aspoň sčasti úspech.

O povinnosti navrhovateľa zaplatiť súdny poplatok rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 2 ods. 4 veta druhá, § 5 ods. 1 písm. h/ a položky 10, písm. g/ Prílohy, zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení účinnom od 01.10.2012, podľa ktorého za konanie o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu správneho orgánu vo veciach regulácie v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb, ak rozhodol najvyšší súd, je súdny poplatok 500 €. Poplatok je navrhovateľ povinný uhradiť na účet, špecifikovaný v platobnom predpise, ktorý bude navrhovateľovi doručený súčasne s týmto rozsudkom.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.